

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

Τα προβλήματα της ανθρωπότητας μπήκαν σαν μια ατζέντα συζήτησης ήδη από τα 14 Σημεία του Γούντροου Ουίλσον και στην συνέχεια από τον «Χάρτη του Ατλαντικού», τις «Τέσσερις Ελευθερίες» και από την ίδρυση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών μέσα από την δραματική εμπειρία του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Τα προβλήματα αυτά της ανθρωπότητας έχουν ιστορικό βάθος και γεωγραφική διαφοροποίηση και διακύμανση. Ωστόσο αναδεικνύουν ήδη τον παγκόσμιο χαρακτήρα τους, έναν χαρακτήρα που έθεσε σε δοκιμασία μέχρι της τελικής διαλύσεως την Κοινωνία των Εθνών και με επακόλουθο τον Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο χαρακτήρας των προβλημάτων αυτών έχει αμβλύνει την ουσιαστικότητα του ΟΗΕ και των πιο προοδευτικών οργανισμών όπως η Unesco και θέτει σε δοκιμασία την παγκόσμια διανόηση μέσα από την ερμηνευτική της επάρκεια και από την εναλλακτική της πρόταση.

Θεμελιώδη ζητήματα είναι αυτά που θέτει η χωριστικότητα όλων των μορφών και ο ολοκληρωτισμός. Είναι η χωριστικότητα η οικονομική και ο οικονομικός ολοκληρωτισμός, η χωριστικότητα η πολιτική και ο πολιτικός ολοκληρωτισμός η χωριστικότητα η θρησκευτική και ο θρησκευτικός ολοκληρωτισμός ή ακόμη ο τεχνολογικός φουτουρισμός με την επιχειρηματική επίσης αγριότητα με τον επιχειρηματικό μεφιστοφελικό πάτρωνα. Σ' όλα αυτά, η σιωπή των συνειδήσεων γεννάει τέρατα και «αναδεικνύει» ένα τοπίο με μεγάλη αβεβαιότητα που συμπεριλαμβάνει τόσο το πραγματολογικό πεδίο διανόησης όσο και το επικοινωνιακό στην κοινωνία του διαδικτύου αλλά και στο πεδίο των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Απέναντι λοιπόν σ' αυτά τα προβλήματα της ανθρωπότητας πρέπει να ξεκινήσουν νέοι Κύκλοι Συνεδρίων, με νέους γόνιμους συζητητές, με νέα πεδία ιδεών, με νέα πεδία υπηρεσίας και προσφοράς στην ανθρωπότητα και στην οικουμενικότητα του πλανήτη, με νέα πεδία δημιουργίας για το μέλλον.

Είναι καιρός πια να μπούμε σε ένα νέο κύκλο διασκέψεων όπως είχε μπει η ανθρωπότητα μετά από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Σ' αυτό το πεδίο των διασκέψεων πρέπει να συζητήσουμε με θεμελιακή αφετηρία (για να μην κάνουμε χρήση του όρου μηδενική) στο σχεδιασμό, για την επίλυση όλων των προβλημάτων και με προθυμία σημαντικών αλλαγών, με σχέδιο για την μετάβαση και τα μεταβατικά στάδια σ' αυτή την αλλαγή.

Το ζητούμενο είναι να απελευθερώσουμε τον άνθρωπο σε μια πνευματική αυτοπραγμάτωση, σε μια αποσύνδεση από αυτό το άγος της καθημερινότητας και της παραχάραξης του πνευματικού του ιστού και οργανισμού και απ' την άλλη να αναδείξουμε την ενότητα και την ωφελιμότητα αυτής της ενότητας της ανθρωπότητας. Δεν έχουμε παρά να σκεφτούμε πόσο διαφορετικός θα ήταν ο κόσμος μας εάν αποπλιζόμασταν από κάθε άποψη ψυχολογικά, θρησκευτικά, πολιτισμικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά ως απελευθέρωση την γκετοποίησή μας στην σχέση μας με την ζωή και την φύση.

Μόνο σε μια τέτοια λογική αποπλισμού που ενισχύει την ελευθερία και την πνευματική ασφάλεια, χάνοντας την χωριστικότητα και τον ολοκληρωτισμό μας και πολεμώντας ενάντια σ' αυτόν μπορούμε να είμαστε σε μια αειφορική πορεία για την δημιουργία ενός νέου πολιτισμού μιας νέας ανθρωπότητας και μιας νέας ανθρώπινης προοπτικής.

Οι πιέσεις που δέχεται ο πολιτισμός και ο άνθρωπος προσδιορίζουν κρίσεις τουλάχιστον μεσοπρόθεσμα. Αναδεικνύουν την ανάγκη μιας ριζικής και ολοκληρωμένης αλλαγής. Είναι μια αλλαγή την οποία έχουνε εντάξει ως πρόταγμα σε μια πλειάδα ιδεολογικών και άλλων ρευμάτων. Το ζήτημα μας είναι να προσεγγίσουμε αυτή την αλλαγή με πραγματισμό.

Συνεπώς, θα πρέπει να δούμε έναν δρόμο πραγματιστικό, χωρίς αισιοδοξία, ή απαισιοδοξία, χωρίς εφησυχασμό, με διορατικότητα, διάλογο και συνεργασία.

[πίσω](#)